

nødvendigt, da der tales om den fortrinlige Bestand. Her have vi altsaa det nyeste Til- lede af Hingstene. Den første er „Robin“; den maa altsaa være en Hovedbesseler, tænker jeg, da den staaer først. Om denne Hingst siger Commissionen allerede i 1858, at dette Varn af „Zarif“ var noget tvivlsomt; den karakteriserer „Zarif“ og ender med at sige, at det vilde være misligt at lægge et saadant Mareleie ind i Stutteriet, og Commissionen af 1859 befylder „Robin“ for at have daar- lige Been og være i det Hele en mangelfuld Person. Desuagtet staaer han her som Nr. 1. Den eneste Hingst, jeg endnu skal nævne, er „Ravnen“. Det er denne Skandinaver. Men det træffer sig saa besynderligt, at den fore- gaaende Stuttericommission's Beretning siger om „Ravnen“, at den nødvendig kan være Hoved- besseler, men den kan maaskee nok være bruge- lig for nogle enkelte Hopper. Hvorledes man nu skal finde disse enkelte Hopper ud, der skulde passe for „Hr. Ravn“, er mig ufor- staaeligt. Forrigt vil jeg troste det ærede Medlem fra Storeheddinge (Scaventinus) med, at „Ravnen“ ikke er rigtig skandinavsk, thi Commissionen udtaler, at den er af dansk, svenst og spanskt Blod, saa at det forstyrrer hele den lille Historie, vi have haft med det ærede Medlem om, at den skulde være skandi- navisk. Men det, som er det Alvorlige ved denne Sag, er — min ærede Ven fra Sorø (Holstein), om jeg maa kalde ham saa, kan bekræfte Rigtigheden deraf — at denne „Ravn“, som vi have ført ind for at forbedre vor Hesteavl, er en Person med et umaadeligt grovt Hoved, en grov Hals, med hængende Forbeen og slet ingen Laar og overmaade fortrygget — ja, de ærede Herrer, som vare her ijsor, vide nok, at den korte Ryg sagte man at bøde paa ved at kjøbe en lantrygget Hoppe. — „Regulus“ er en tredje Hingst, hvis Stamtræ jeg har liggende her, og som sletikke tyder paa noget Godt; men det vilde være meget for vidtløf- tigt at gaae ind derpaa. Men det, jeg klager over, er, at man sætter saadanne Dyr frem som Hovedbesselere og inviterer Landets Hopper til at komme til Frederiksborg, for derved at bidrage til Hesteavlens forbedrede Udgaaver. Der kommer ikke Meget ud af den hele Trafik, thi

174 Rd. ere alle de Penge, der ere gaaede ind i Bedækningspenge; det er ikke Meget for et heelt Stutteri med 6 Hovedbesselere i Epidisen. Dersom man nu vil see lidt mere af Deconomien, saa har jeg her taget Aucti- onerne over Heste; Beretningen herom findes i den Berlingske Tidende. Der er to Hoved- salg; det ene var over 8 Dyr, jeg troer det var den 11te November f. A., og de ind- bragte i Gjennemsnit 181 Rd. Ved den anden Auction, hvor der blev solgt 7 Dyr, indbragte disse i Gjennemsnit kun 155 Rd. Men det, der er det Besynderlige, er, at naar man gennemgaaer den hele Række af, hvad der er solgt, og sammenligner dem med den ældre Bestand, saa er man vedbleven at give disse Dyr Havre og Hø i lang Tid, inden man solgte dem, som jo umuligt kunde bruges, og naar den høitærede Minister hentelede Dyr- nærfsmheden paa, at Havren forrige Aar kostede 6 Rd. og Hø 24 β, maatte dette jo være en yderligere Dyrforring til at skaffe sig af med de Dyr, som Stutteriet paa ingen Maade kunde bruge. Jeg kan oprigtigt sige ikke be- gribe, hvorledes den høitærede Indenrigsminister kan bringe det over sit Hjerte at modsætte sig Forslaget om, at disse 10,000 Rd. stryges. Efter hans egne Uttringer maatte der, naar Stutteriet for offentlig Regning skulde bestaae, tages ganske andre Forholdsregler, og jeg er f. Ex. vis paa, at den høitærede Minister er med mig enig i, at hvis man med Held skulde drive dette Hestevæsen, maatte man flytte fra Frederiksborg. Det er et usundt, slet bebyggende Sted; vi have tidligere Mars Dødstabeller, hvoraf man seer, at der er et aldeles uforholdsmæssigt Antal af unge Heste døde. Den høitærede Minister yttrede igaar, at han kem i For- legenhed, dersom vi nægtede ham disse 10,000 Rd.; men dette er af de Forlegenheder, som ere saa smaa eller for Intet at regne, at jeg vil ønske, at den høitærede Minister aldrig skal komme i større Forlegenhed. Det vil være den letteste Sag af Verden at faae et Lovfor- slag sat igjennem i Rigsdagen, som bestemmer den Dag, da det Hele skal realiseres, hvorved jo tillige Stutterigaarden vil blive ledig og kan blive solgt. Dersom vi nu vedtage at nægte de 10,000 Rd., er dette en meget stærk